

VIJESTI IZ SVIJETA

Adventistička misija za mladež i odrasle

Prvo tromjesečje 2018.
INTERAMERIČKA DIVIZIJA

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjura Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Lektura

Miroslav Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2018.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovog tromjesečja predstaviti ćemo vam Interameričku diviziju, koja se prostire preko područja Kariba, Srednje Amerike i sjevernog dijela Južne Amerike. U ovom dijelu svijeta živi više od 300 milijuna ljudi, među kojima je 3,7 milijuna adventista. To predstavlja odnos od jednog adventista na svakog osamdeset i jednog stanovnika.

Ovog tromjesečja će od dara trinaeste subote biti poduprta tri projekta — u Portoriku, Trinidadu i Meksiku. Svi oni imaju jednu zajedničku značajku: cilj kojim žele ubrzati daljnje širenje Radosne vijesti u svojim zajednicama.

U Portoriku će se prikupljeni novac upotrijebiti za izgradnju višenamjenskog središta u kojem će se moći okupljati više od tisuću ljudi kako bi se poučavali za misijske djelatnosti i održavali svoje vjerske aktivnosti na kampusu Antilskog adventističkog sveučilišta.

U Trinidadu, na kampusu Južnokaripskog sveučilišta, izgradit će se crkvena zgrada koja će zamijeniti dotrajalu predavaonicu u kojoj se ljudi trenutno okupljaju na bogoslužja. Sveučilišna crkva će imati mjesta za 1.700 vjernika i bit će opremljena za subotnju školu, dječji odjel, zdravstvenu službu, kao i prostorijama za medijsko i misijsko djelovanje, za obučavanje, a imat će i dvoranu za druženje.

U Meksiku će Jugoistočna adventistička bolnica biti proširena višenamjenskom zgradom u kojoj će se moći dobiti različite zdravstvene usluge, kao i informacije i seminari o prevencijama bolesti u gradu Villahermosa.

O ovim projektima možete pogledati šestminutni video na bit.ly/iadprojects-2018

Ako želite učiniti svoju subotnju školu zanimljivijom, možete preuzeti misijski časopis u pdf verziji s linka: bit.ly/adultmission i pratiti nas na facebooku. Posjetite i lajkajte našu facebook stranicu ([Facebook.com/missionquarterlies](https://www.facebook.com/missionquarterlies)).

Iskoristite prednosti misijskih izvješća u video zapisu, koje donose iskustva ljudi iz cijelog svijeta, s posebnim usmjerenjem na primatelje misijskih darova trinaeste subote. Ako želite, možete dobiti opis svakog video zapisa i linka na internetu, da biste mogli preuzeti aplikaciju ili gledati video klipove online.

Svakog tjedna postavljamo dodatne slike i zanimljivosti koje možete preuzeti i prikazivati u svojem razredu na kompjutoru ili na mobitelu dok čitate misijske izvještaje, ili ih možete otisnuti i ukrasiti slikama prostoriju subotnje škole.

Dodatne informacije i aktivnosti

Možete naći nekoliko inernetskih stranica koje vam mogu pomoći, kao i dodatno gradivo za vaša misijska predavanja. Za dodatne informacije možete me i izravno kontaktirati: mcchesneya@gc.adventist.org

Hvala vam što pomažete da se članovi vašeg subotnjškolskog razreda upoznaju sa svojom duhovnom braćom i sestrama iz cijelog svijeta, i što ih ohrabrujete da sudjeluju u poslanju Crkve preko svojih darivanja.

Od srca vam želim obilje Božjih blagoslova!

Andrew McChesney, urednik

Vaša darivanja na djelu

Dio darova trinaeste subote 2014. godine pomogao je da se izgradi centar za beskućnike Dobri Samarijanac i klinika za besplatno liječenje u Kingstonu na Jamajci.

Misijski izazovi

Darovi trinaeste subote ovoga tromjesečja poduprijet će:

- ◆ Izgradnju evandeoskog centra na Antilskom adventističkom sveučilištu Mayaguez u Portoriku.
- ◆ Izgradnju crkvene zgrade na Južnokaripskom sveučilištu, Marakas u Trinidadu.
- ◆ Izgradnju višekalnog središta Jugoistočne adventističke bolnice u gradu Villahermosa u Meksiku.

6. siječnja 2018.

Crkva bez zidova

Portoriko

Skupina vjernika mjesne adventističke crkve okupljala se u jednom parku u Portoriku, u subotu u pet sati ujutro na molitvu, čitanje Biblije i doručak. Oni nisu očekivali da će ih promatrati beskućnici koje su jedne subote izbacili s njihovog uobičajenog mjesta okupljanja zbog nekih zbivanja u gradu. Umjesto toga, okupili su se na gradskom trgu.

Ali nešto je trajno promijenilo sastanke adventističkih vjernika. Njihova mjesečna okupljanja pretvorila su se u tjedna bogoslužja s pripremljenim doručkom za beskućnike koji su dolazili.

Prošlog Uskrsa je pastor vodio posebno bogoslužje, uz obred poniznosti (pranje nogu) i simbole Kristove krvi i tijela (kruh i vino).

“Mi ova naša okupljanja nazivamo crkvom bez zidova,” kaže Raquel Marrero Torres, 52-godišnja sveučilišna profesorica matematike, koja organizira te subotnje obroke.

Crkva bez zidova je jedan od načina na koji adventisti pokušavaju širiti Isusovu ljubav u svojoj sredini u Portoriku, američkom području koje se prostire na površini veličine 160 x 55 kilometara na Karipskom moru. Neke crkve pripremaju tjedne obroke u vlastitim prostorijama, a druge šalju svoje vjernike da čiste, pomažu i popravljaju kvarove u domovima ljudi tijekom tjedna.

Raquelina crkvena skupina sastajala se jednom mjesečno u parku u gradu Mayaguez, na zapadnoj obali Portorika, u kojem se inače nalazi Antilsko adventističko sveučilište.

Ali gradske vlasti su zbog organizacije nekog događaja 2012. godine preselile ove vjernike iz parka na jedan od grad-

skih trgova. Dok su tamo zajedno doručkovali, jedan vjernik crkve primijetio je nekoliko beskućnika i pozvao ih da im se pridruže u jelu.

“Od toga dana odlučio je dolaziti svake subote samostalno na to mjesto i hraniti beskućnike,” kaže Raquel.

Taj čovjek, inače vlasnik male tvrtke, donosio bi žitarice, sendviče, svježe voće i sokove svake subote u sljedećih nekoliko mjeseci. A onda se obratio Raquel i pozvao je da pođe s njim: “Ne želim im samo donositi hranu, želim im predstaviti Boga punog ljubavi.”

Kao aktivna vjernica u svojoj crkvi Raquel se složila i pošla s njime sljedeće subote.

Te subote ujutro otvorila je i čitala svoju Bibliju pred trideset i petero muškaraca i žena. Nakon toga počela je redovno dolaziti, preuzevši na sebe obvezu da priređuje obroke za ove beskućnike tijekom 2017. godine.

Sada se između 65 i 70 osoba okuplja u sedam sati ujutro svake subote — da doručkuje i sluša Gospodnju riječ. Oni sjede na stolicama koje su postavili volonteri, dok pjevaju i slušaju pastora kako iznosi dvadesetominutnu duhovnu poruku. Pastor je nedavno vodio skupinu u proučavanju osnovnih biblijskih istina. Četrdesetero osoba završilo je tečaj osnovnih istina Biblije. Autobusom su ih prevezli u obližnju adventističku crkvu kako bi primili svoje diplome.

Raquel je ugodno iznenađena što većina ljudi dolazi u sedam sati ujutro, iako znaju da će doručak biti podijeljen četrdeset i pet minuta kasnije.

“Počeli smo tako što smo davali hranu beskućnicima, ali sada imamo ljude koji dolaze zato što žele slušati Gospodnju riječ. Oni sjede, otvaraju Bibliju i pjevaju. Ovo je doista prekrasno!

Nedjeljna okupljanja prerasla su u obiteljska okupljanja. Mi se smijemo i plaćemo. U međuvremenu su neki ljudi zaspali u Gospodinu. Ali napustili su ovu zemlju s nadom u srcu. Mi smo jedna obitelj.”

Mnogi ljudi koji dolaze na ova okupljanja imaju Raquelin broj mobilnog telefona i mogu joj se slobodno javiti tijekom tjedna ako se razbole ili imaju neku drugu potrebu. Neki više nisu beskućnici nakon što su od gradskih vlasti dobili smještaj. Vjernici crkve su im pomogli da se usele u svoje nove domove i opremili ih.

Program doručaka na otvorenom plaća se od darova vjernika crkve i drugih izvora. Jedan volonter ima majku koja radi u velikoj međunarodnoj tvrtki, i ta je tvrtka donirala ruksake sa potrepštinama za osobnu higijenu (šamponima, sapunima, pastom za zube, ručnicima), koje je podijelila ženama za njihov blagdan, a muškarcima za dan očeva.

Za uskrсне blagdane volonteri organiziraju veliku proslavu na gradskom trgu. Oni donose i stolce i posude za pranje iz crkve, a zatim pastor iznosi duhovno razmišljanje. Mnogi ljudi ne mogu suzdržati osjećaje dok sudjeluju u obredu poniznosti. Osjećaju se kao da pranjem nogu bivaju oprani i oprosteni svi njihovi gresi.

“Ovo je prvi put da su doživjeli ovakvo iskustvo,” kaže Raquel. “Bilo je doista prekrasno!” Raquel ne zna koliko se osoba krstilo i pridružilo adventističkoj crkvi, ali sigurna je da Sveti Duh radi na srcima ljudi. “Mi znamo da će posijano sjeme dati svoj rod. Svaki put smo osvjedočeni da ti ljudi doista vole Boga.”

Među volonterima u ovom programu nalaze se i studenti Antilskog adventističkog sveučilišta, kojima je namijenjen dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja.

Taj novac će biti upotrijebljen za otvaranje novog središta utjecaja i evangelizacije na sveučilišnom imanju. Hvala vam što vašim darovima podržavate misijske aktivnosti Kršćanske adventističke crkve po cijelom svijetu.

(Pogledajte kraći video snimak na YouTubeu: bit.ly/raquel-torres)

Zanimljivosti

- ◆ Kristofor Kolumbo je otkrio Portoriko 1493. godine, godinu dana nakon što je otkrio Ameriku. Novootkrivenu zemlju nazvao je San Juan Bautista, po Ivanu Krstitelju.
- ◆ Jela su u Portoriku vrlo začinjena, i zapravo su mješavina španjolskog, američkog, britanskog i afričkog utjecaja.
- ◆ Iako Portoriko pripada Sjedinjenim Američkim Državama, na olimpijskim igrama se natječe samostalno, osvojivši dosad ukupno devet odličja — šest u boksu, jedno u atletici, jedno u tenisu i jedno u hrvanju.
- ◆ Ulice u Portoriku popločane su plavim kamenom.
- ◆ U Portoriku živi najveći živi reptil na svijetu, golema morska kornjača.

13. siječnja 2018.

Plave traperice

Portoriko

Moj otac je odrastao u adventističkoj obitelji u Portoriku. Ali napustio je crkvu kad je netko prigovorio njegovoj zaručnici jer je došla u crkvu u plavim trapericama. Tada je otac imao devetnaest godina i došao je u crkvu s mojom budućom majkom, koja je pripadala nekoj drugoj kršćanskoj zajednici. Otac je bio toliko ljutit što je netko rekao da moja majka nije odgovarajuće obučena, da je napustio crkvu.

Ja sam odrastao u domu policijskog službenika. Moj otac je bio krupan, mišićav pripadnik specijalnih jedinica, i za sebe je smatrao da je pravi supermen. Volio se potući i volio je pušiti i piti. Mojem mlađem bratu i meni je govorio: “Samo najjači opstaju na ulici. Morate biti jaki da biste preživjeli.”

Godine su prolazile i moji roditelji su se razveli. Kad je moj otac imao četrdeset i pet godina, bio je smješten u bolnicu zbog ozbiljnog zdravstvenog problema. Liječnik je rekao da su njegovi probavni organi truli, što je bila posljedica njegovog životnog stila. Liječnik mu je operativnim zahvatom izvadio tri metra crijeva.

Dok se oporavljao od kirurškog zahvata, otac je doživio gušenje zbog otkazivanja dišnog sustava. Cjelokupan život mu je prošao pred očima poput filma u svega četrdeset i pet sekundi. Uvidio je svoje grijeha i koliko je puta odbacivao Isusa koji je pokušavao doprijeti do njegovog srca. Bio je ispunjen strahom za svoju budućnost. U tom trenutku je osjetio dvije čvrste ruke koje su se odozgo pružile prema njemu, i čuo je glas koji mu je rekao: “Ne brini se! U mojim si rukama.” Istog trenutka mogao je ponovno slobodno udahnuti zrak.

Nakon odlaska iz bolnice otac je predao svoj život u Isusove ruke i vratio se u adventističku crkvu. Ipak, bio je zabrinut za svoja dva sina. Molio se Bogu govoreći: “Spasio si me, ali što će se dogoditi s mojim sinovima?”

U to vrijeme imao sam dvadeset i sedam godina. Radio sam kao vozač kamiona. Bio sam ovisnik o duhanu, alkoholu, heroinu i kokainu. Moj brat je čak bio sotonist. Nosio je crnu odjeću, mazao je usne i lakirao nokte. Imao je trideset i dva pirsinga na licu. Zidove i strop svoje spavaće sobe okrećio je crnom bojom, i slušao je teškometalnu glazbu dok je spavao.

Otac nam je pokušavao govoriti o Bogu i Bibliji, ali mi se nismo zanimali za to. Postao je obeshrabren time što smo odbijali njegove napore da nam predstavi Isusa. Na kraju je promijenio pristup, nakon što je pročitao biblijski redak: “Da, ovako govori Jahve: Bit će oduzet sužanj junaku, pobjeći će plijen pobjedniku! S onima koji se s tobom spore ja ću se sporiti, tvoju djecu ja ću izbaviti.” (Izaija 49,25)

Povjerio je svoje sinove u Božje ruke. Ja nisam poznavao Boga i nisam znao da se moj otac moli za mene. Međutim, nedugo nakon toga dogodio mi se čudan događaj. U petak sam se sastao sa svojim prijateljima, s kojima sam inače provodio vikende obilazeći klubove i odlazeći na zabave. Tako smo učinili i tog vikenda.

Kad sam se vratio kući u ponedjeljak, osjetio sam veliku prazninu u svojem životu. Čeznuo sam za boljim životom. Pomolio sam se rekavši: “Gospodine, molim Te, pomози mi i učini nešto u mojem životu, jer ću poginuti na ulici, ili ću se teško razboljeti.”

Ne znam što mi je Isus učinio, ali sljedećeg jutra osjećao sam se potpuno drukčije. Izgubio sam želju za duhanom, alkoholom i drogama. Želio sam samo biti uz Isusa. Nikada više u svojem životu nisam koristio te opijate.

Deset godina kasnije, ja sam danas 39-godišnji adventistički pastor u Portoriku. Oženjen sam prekrasnom ženom i

imamo petero dece. Moj brat služi Bogu u jednoj adventističkoj crkvi u američkom gradu Bostonu. Imao sam tu čast da krstim svojega brata prije pet godina.

Moj otac se ponovno oženio i oduševljeni je vjernik crkve u Portoriku.

Prije mnogo godina otac i ja smo zbijali šale da ćemo ići u klubove i piti zajedno kad budem odrastao. Danas idemo zajedno u crkvu.

Ako je Isus mogao učiniti takve promjene u našim životima, On to može učiniti bilo kome drugome.

Kermyt Torres Castellano služio je kao pastor sedam godina, a sada je na magistarskom studiju teologije na Antilskom adventističkom sveučilištu u Mayaguezu u Portoriku.

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja bit će upotrijebljen za izgradnju središta utjecaja i evanđeoskog centra, koji će pomoći da se dopre do ljudi iz njihove sredine.

(Iskustvo Kermyta Torresa Castellana opisao nam je Andrew McChesney).

(Pročitajte Kermytovo iskustvo na Antilskom adventističkom sveučilištu u Vijestima iz svijeta za djecu ili na linku: bit.ly/rice-and-beans).

Misijski izazovi

- ◆ Ustavom Portorika zajamčena je vjerska sloboda. Katolicima se smatra 75% ljudi, dok ih 25% pripada nekoj protestantskoj crkvi.
- ◆ Portorikanska unija konferencija Kršćanske adventističke crkve obuhvaća 310 crkava, i 32.875 vjernika. Ukupno stanovništvo Portorika je 3.415.000, među kojima se na svake 104 osobe nalazi jedan adventistički kršćanin.

20. siječnja 2018.
Britanska kraljica
i nebeski Kralj
Belize

Najuzbudljiviji dan u Leticijinim mlađim godinama bio je kad ju je baka iz Gvatemale, kod koje je živjela, poslala drugoj baki u Belize. Njezini roditelji bili su nepokolebljivi poštovatelji nedjelje. Leticia je bila umorna od njihovih opomena da se ne može ponašati kao ostale djevojčice.

“Kad sam se preselila, shvatila sam da je to bilo pravo vrijeme za promjene u životu.”

Počela je odlaziti na ples i zabave. Osjećala se napokon slobodnom. Pa ipak, skoro svakodnevno je bila zabrinuta mišlju što će se dogoditi s njom ako umre te noći?

Nakon nekog vremena jedan je braćni par adventista počeo posjećivati njezinog ujaka, koji je živio s njima, i proučavati s njime Bibliju. Leticia, koja je tada imala sedamnaest godina, prisluškivala je razgovor iz svoje sobe i uznemireno razmišljala: To nije ono što Biblija uči!

Adventisti su govorili o daru jezika. Čitali su iz Djela apostolskih kako je svatko mogao razumjeti na svojem jeziku ono što su učenici propovijedali. Leticiju su dotad učili da je govorenje jezika zapravo brbljanje koje nitko ne može razumjeti.

Na kraju je odlučila izići iz svoje sobe. Rekla je adventistima: “To što vi govorite nije istina.” Pokušala im je predstaviti svoj način razmišljanja.

Kroz raspravu je i sama počela proučavati Bibliju sa svojim sugovornicima. Nakon nekog vremena počela je dolaziti u crkvu i uskoro se odlučila krstiti.

Ali njezina rodbina je odbacila njezine zamisli, govoreći da je Adventistička crkva sljedba te da, ako ikada odluči tamo

biti krštena, može zaboraviti da među njima ima rodbinu.

Oko njezinog krštenja vodila se prava borba. Na dan kada se trebala krstiti, nije se pojavila. Otišla je na zabavu, odlučivši da se ipak ne krsti.

“Ali Gospodin mi nije davao mira, sve dok nisam otišla i ponovno zatražila da budem krštena. Pastor me je tada upitao: ‘Jesi li sigurna da to doista želiš?’ ‘Jesam! Sigurna sam!’ Toga trenutka sam bila uvjerena, kao što sam i sada, da sam donijela pravu odluku. Slava Bogu za Njegovu milost i što mi je pružio drugu priliku!”

Leticijina rodbina bila je vrlo ljutita. Pritiskali su je da se odrekne svoje vjere, stavljali su joj nečisto meso u hranu, tako da nije mogla jesti. Nedjeljama je živjela na keksima i mlijeku. Pravi obrok bi imala samo subotom, kad bi je vjernici crkve pozvali na ručak.

“Tada sam naučila da svoja vrata uvijek trebamo otvarati novokrštenim vjernicima, zato što ne možemo znati što se sve događa u njihovim životima,” kaže Leticia.

“Trebamo ih upoznati i zavoljeti.”

Ubrzo se vratila u Gvatemalu, k svojoj majci. Tu promjenu u njezinom životu vodio je Bog. Nedugo zatim upoznala je svog budućeg supruga i udala se. Leticia je postala medicinska sestra i sa svojim suprugom osnovala tri crkve u Gvatemali i Belizeu.

Ovaj bračni par je doveo do krštenja oko tisuću ljudi.

Leticijin suprug je u međuvremenu umro. Leticia August je šezdesetgodišnja aktivna vjernica crkve u Belizeu, gdje i danas živi.

Godine 2016. Leticia je od britanske kraljice Elizabete II. dobila orden za najveće zasluge Britanskog Kraljevstva, u znak priznanja za njezin društveni rad.

“Netko je predložio moje ime,” skromno izjavljuje Leticia. “Ali ono što me najviše nadahnjuje da idem naprijed nije nagrada dobivena od ljudi, već zamišljam kako Bog kaže: ‘Idi i učini to za mene.’ Mi smo Njegovi sluge. Voljela bih od Nje-

ga jednog dana čuti: ‘Dobro, valjani i vjerni slugo! Bio si vjerran nad malim, zato ću te nad velikim postaviti; uđi u veseleje gospodara svoga!’ (Matej 25,21)

Znam da me je Bog pozvao. Već četrdeset i tri godine sam u crkvi, a Njegova ljubav je iz dana u dan sve jača.”

Belize je primio dio darova trinaeste subote 2015. godine, koji su upotrijebljeni da se izgradi kamp za evandeoske aktivnosti i crkvene sastanke. Hvala vam što svojim misijskim darovanjima podupirete Belize i druge države u Interameričkoj diviziji.

Zanimljivosti

- ◆ Službeni jezik u Belizeu je engleski. Upotrebljava se i neslužbeni kreolski jezik, iako je španjolski drugi jezik kojim se govori.
- ◆ Iako je Belize neovisna država, britanska kraljica je i dalje simbolično poglavarka te države, i među svojim titulama nosi naziv “kraljica Belizea”.
- ◆ Iako je grad Belize najveći grad, glavni grad Belizea je Belmopan, nakon što je uragan skoro uništio grad Belize 1961. godine.
- ◆ Zgrada narodne skupštine u Belmopanu oblikovana je tako da liči na majanski hram.
- ◆ Gvatemala smatra da je Belize dio njezinog područja, što temelji na anglo-gvatemalanskom sporazumu iz 1859. godine.
- ◆ Prije nego što je stekao samostalnost, Belize je bio poznat pod nazivom Britanski Honduras.

27. siječnja 2018.

Pronalaženje prve ljubavi

Belize

James Pescascio (62) i Louise Pescascio (65) odrasli su kao prijatelji iz djetinjstva u srednjoameričkoj državi Belize.

Kao odrasli odselili su se u Sjedinjene Američke Države zbog posla. Louise je trideset godina vodila nekoliko poslova u Kaliforniji, a James je radio kao inženjer u Motoroli u Kaliforniji, Teksasu i Illinoisu.

Kad je došlo vrijeme da odu u mirovinu, oboje su se vratili u Belize i obnovili svoje poznanstvo, uvidjevši da su oboje sami.

James je ubrzo pozvao Louise na večeru. Ona je imala jedno pitanje: "Tko je prvi u tvom životu?"

"Bog," odgovorio je James.

"Dobro, onda možemo nastaviti razgovor."

Louise je bila nestrpljiva da ispriča Jamesu što je doznala o suboti. James je imao svoje novosti koje je htio podijeliti s njom. Počeli su razgovarati.

Louise je doznala za subotu kao Božji dan odmora na jednom evandeoskom nizu predavanja u Sjedinjenim Američkim Državama. Ipak, nije mnogo o tome razmišljala, sve dok se nije vratila u Belize i otvorila mali hotel.

Počela je pažljivo proučavati Bibliju. Nakon što je pročitala o prilaganju desetine Bogu, počela je vraćati deset posto svojih prihoda Njemu. Kad je pročitala o spolnoj čistoći, odbijala je izdavati sobe nevjenčanima. Zatim je počela istraživati o pravom danu za proslavljanje Boga. Željela je nastaviti odlaziti u crkvu nedjeljom, ali željela je i biti poslušna Bibliji.

"Tražila sam u Bibliji potvrdu da je ispravno svetkovati nedjelju," kaže Louise u svojem domu u gradu Dangriga. "I

što sam više proučavala, sve više me je Bog uvjeravao da je subota pravi dan za bogoslužje.”

Onda je Louise pročitala u Poslanici Hebrejima 4,4-11 pročitala: “Jer je negdje ovako rekao za sedmi dan: ‘Bog počinu sedmi dan od svih djela svojih.’ ... Danas, kad čujete glas njegov, ne otvrdnite srca svoja!” (Hebrejima 4,4.7)

“Kad sam ovo pročitala, zastala sam i rekla: ‘Tražila sam od Boga da mi pokaže trebam li nastaviti svetkovati nedjelju. Evo, sad imam dokaz.’”

Ova spoznaja dovela ju je do jedne dvojbe. Hoteli su otvoreni svih sedam dana tjedno, i Louise nije znala što da čini. Stavila je primjerak Biblije i knjižice *Put Kristu* spisateljice Ellen G. White u svaku sobu. Prestala je prati rublje i obavljati druge redovite poslove tijekom subotnjeg dana. Pa ipak, nije znala je li to dovoljno.

James, koji se nakon toliko godina ponovno sprijateljio s Louise, nije također znao što da čini. Rekao je da je važno da se mole i osluškuju Božji glas. Ispričao je Louise da ga je jednom njegov brat pozvao na put iz Kalifornije u Belize. Večer prije polaska na put otišao je k svojem prijatelju i rekao mu da se ne osjeća dobro u vezi s tim putom.

“Nemoj ići,” rekao mu je prijatelj. “Poslušaj taj unutrašnji glas.”

Ali James je osjećao obvezu da mora otići, jer je to obećao svojem bratu. Kasnije, te večeri, automobil mu nije htio upaliti, tako da ga je netko morao vući do bratove kuće.

“Ipak, i dalje nisam želio poslušati glas koji mi je govorio da ne idem na taj put,” kaže James.

Braća su krenula na put rano ujutro. Dok su prolazili kroz Meksiko, pukla je guma na automobilu dok je James vozio. Automobil se počeo prevrtati, a Jamesov brat je ispao kroz prozor. James je doživio nekoliko ozbiljnijih povreda po licu i rukama, i proveo je dva dana u bolnici. Nekoliko dana kasnije, kad je bio u Belizeu, vid mu se naglo pogoršao. Počeo je predmete vidjeti dvostruko, tako da se morao hitno

vratiti u Sjedinjene Američke Države na operaciju oka.

Ta nesreća potpuno je preokrenula Jamesov život.

“Počeo sam ponovno odlaziti u crkvu i okretati svoj život prema Bogu. Shvatio sam: da sam poslušao unutrašnji glas da ne idem na taj put, izbjegao bih sve nevolje koje sam imao.”

James i Louise su shvatili da su oboje tražili Božje vodstvo u svojim životima, i odlučili su se vjenčati. Odlazili su u crkvu svake subote i bivali sve uvjereniji da trebaju napustiti posao s hotelom. Ali na koji način?

“A onda je Bog učinio predivno djelo za nas,” kaže Louise.

Jednog dana Louise je u razgovoru s jednim američkim gostom hotela rekla kako nije bila na odmoru dvadeset godina, i kako bi joj trebao odmor. Sljedećeg dana gost je ponudio da otkupi njezin hotel.

Louise i James su u međuvremenu kršteni i sada su aktivni vjernici u svojoj mjesnoj crkvi. Zahvalni su Bogu što im je dao subotu kao dan za odmor i proslavljanje Njega svakog tjedna.

“Ono što se dogodilo s našim poslovima, bilo je pravo čudo,” zaključuje Louise.

(Pogledajte kratke video prikaze ovog para na YouTubeu. Jamesov na linku: bit.ly/james-pecascia, a Louisein na: bit.ly/louise-pecascia).

Misijski izazovi

- ◆ Po posljednjem popisu stanovništva, 40,1% stanovnika Belizea izjašnjava se kao rimokatolici, a 31,8% kao protestanti.
- ◆ Belize ima 92 adventističke crkve s 43.500 vjernika. Od ukupnog broja stanovništva Belizea od 388.000, njih 11% su kršćani adventisti.

- ◆ Adventna vijest je stigla u Belize, tadašnji Britanski Honduras, posredstvom adventističkih tiskovina 1885. godine. Gospođa E. Gotero iz Hondurasa je, nakon svojega obraćenja dok je boravila u Kaliforniji, širila adventističke traktate u obje zemlje.

Pjesma na španjolskom

“EL TIENE EL MUNDO ENTERO EN SUS MANOS”
(U ruci sav svijet ima Bog)

El tiene el mundo entero en sus manos
El tiene el mundo entero en sus manos
El tiene el mundo entero en sus manos
El tiene el mundo entero en sus manos

El tiene el pequeno bebe en sus manos
El tiene el pequeno bebe en sus manos
El tiene el pequeno bebe en sus manos
El tiene el mundo entero en sus manos

El tiene tu y yo hermano en sus manos
El tiene tu y yo hermana en sus manos
El tiene tu y yo hermano en sus manos
El tiene el mundo entero en sus manos

El tiene todos aqui en sus manos
El tiene todos aqui en sus manos
El tiene todos aqui en sus manos
El tiene el mundo entero en sus manos

(Pogledajte snimku na stranici: bit.ly/hands-spanish)

3. veljače 2018.

Glavna kuharica napušta posao

Belize

Mercedes Ruiz (54) je bila zaposlena žena. Šest dana tjedno radila je kao glavna kuharica u Hotelu Radisson i pripremala obroke za putnike prve klase aviokompanije American Airlines. Nedjeljom je išla u crkvu — i to ne samo u jednu crkvu, već u tri različite.

Mercedes, koja je podrijetlom iz plemena Maja, živi u Belizeu, srednjoameričkoj državi. Oduvijek je čeznula da bude što bliže Bogu. Ali osjećala se praznom, iako je odlazila na tri crkvene službe.

Okrenula se Bibliji i počela proučavati Knjigu proroka Daniela. Čitajući deveto poglavlje primijetila je da je Daniel postio i molio se služeći Bogu.

“Gospodine, ako je to mogao Daniel, pomози mi da to mogu i ja,” molila se Mercedes.

Postila je i molila se. Svaki dan bi ponavljala molitvu iz devetog poglavlja Knjige proroka Daniela, koja završava riječima: “Gospode, čuj! Gospode, oprosti! Gospode, poslušaj i čini! Ne oklijevaj — zbog sebe, Bože moj, jer se tvojim imenom zove grad tvoj i narod tvoj!” (Daniel 9,19)

Jedne nedjelje poslijepodne, nakon trostruke crkvene službe, Mercedes je primijetila nekoliko listova razbacanih po nogostupu. Pokupila je jedan i vidjela da je to pozivnica na niz evanđeoskih predavanja koji je počinjao te večeri.

Te večeri je otišla na predavanje, kao i na sva ostala potom. U subotu je uzela slobodan dan kako bi mogla prisustvovati predavanjima, i izišla je naprijed kad je pastor pozvao prisutne na odluku želi li tko od njih predati svoj život Bogu i biti kršten.

Kad je Mercedes u ponedjeljak izjavila svojoj šefici da više ne može raditi subotom, šefica se uzrujala.

“Prije nisi imala problema oko subote,” rekla je šefica. “Jesi li nekog ubila ili učinila neki drugi prijestup? Zašto moraš to činiti?”

“Smatram da je to dan Gospodnji. Želim biti blizu Boga,” odgovorila je Mercedes.

Kako nije dobila podršku od svoje šefice, Mercedes je odlučila dati otkaz. Napisala je pismo i predala ga direktoru tvrtke. Direktor je pročitao pismo, poderao ga, zapalio i bacio pepeo u smeće.

“Zamislimo da mi nikada nisi dala ovo pismo. Dat ću ti slobodnu subotu i dobit ćeš još i povišicu plaće.”

Šefica je bila bijesna kada je saznala da Mercedes više neće raditi subotom. Davala joj je dodatne poslove i kratke rokove da ih ispuni. A Mercedes je tražila snagu od Boga da sve izdrži.

Jednog dana, kad je Mercedes došla na posao, doznala je da joj je šefica poginula. Šefica, koja je bila udana i imala djecu, otišla je prethodne večeri na tajni romantični sastanak s drugim muškarcem, na morsku obalu. Njihov sastanak prekinuli su naoružani pljačkaši, koji su bježali s mjesta zločina, ubili ovaj par i ukrali im automobil.

Mir se vratio na Mercedesino radno mjesto. “Uživala sam u svakoj slobodnoj suboti, kao i u ostalim radnim danima,” kaže ona.

Ali to je bio samo početak Mercedesinog iskustva. Nekoliko godina kasnije ona je ostala sama i udovica, nakon što joj je suprug preminuo, a odrasla djeca otišla su svojim putem.

Nanovo je posvetila svoj život Isusu i tražila od pastora proučavanje Biblije. Budući da je pastor obećao da će doći do nje u petak uvečer, Mercedes je razmišljala: “Ako je ovo proučavanje Biblije dovoljno dobro za mene, želim ga podijeliti i s nekim drugim.”

Pozvala je sve svoje susjede. Podigla je šator ispred svoje kuće u dvorištu, postavila stolce i pripremila ukusno osvježenje. Postavila je stol za pastora nasred šatora.

Pastor je bio iznenađen kad je vidio mnoštvo ljudi koje ga je čekalo kad je u petak uvečer došao na proučavanje. Kad je proučavanje završilo, pastor je najavio da će i sljedećeg petka biti održano takvo proučavanje. Sada je Mercedes bila iznenađena. Ona je mislila da će proučavanje Biblije biti samo tijekom jedne večeri.

Kako su se biblijska proučavanja odvijala, broj prisutnih ljudi je rastao. Budući da u njezinom gradu nije postojala adventistička crkva, Mercedes je od svojega doma napravila kućnu crkvu, u kojoj su njezini susjedi mogli subotom slaviti Boga. Tijekom tih proučavanja šesnaestero ljudi bilo je kršteno. Mercedes je pomogla da se, godinu dana kasnije, osnuje prva adventistička crkva u tom gradu.

Ali ona je željela činiti još više za Boga. Željela je doprijeti s Radosnom viješću do pripadnika svojeg naroda Maja. Postala je pionirka adventističke misije u svijetu, misionarka koja osniva crkve u područjima u kojima ih nema. Mercedes danas vodi rastuću crkvu naroda Maja u glavnom gradu Belizea, Belmopanu.

“To je način na koji sam ja uključena u misijsko djelo. Volim ovaj poziv. To je nešto čemu je posvećen moj cjelokupni život, i ja sam u tome sretna.”

(Pogledajte kratak film na YouTubeu o Mercedes: bit.ly/mercedes-ruiz)

Zanimljivosti

- ◆ Belize ima najmanju gustoću naseljenosti u Srednjoj Americi, sa samo petnaest ljudi po kvadratnom kilometru.

- ◆ U prašumama Belizea nalazi se više od pet stotina vrsta orhideja.
- ◆ Crni majmuni urlikavci, koji žive u Belizeu, spadaju u deset najglasnijih životinja na svijetu.
- ◆ Indijski orah raste u šumama u Belizeu. On raste kao sjeme voća koje se zove indijska jabuka. Ona je jestiva, ali njezina kora je otrovna i mora se oguliti prije jela.

10. veljače

Odgovor na supruginu molitvu

Belize

Prvi put kada je Olga Chee (39) upitala svojega supruga Johnnyja (70) želi li ići s njom u adventističku crkvu, on je kratko odgovorio: "Ići ću s tobom u bilo koju crkvu, osim u tu!" Johnny je smatrao da je adventistička crkva sljedba, odbivši i drugi Olgin poziv nekoliko tjedana kasnije.

Olga i Johnny tražili su crkvu u koju bi odlazili u malenom gradiću Orange Walk od 15.000 stanovnika, koji se nalazi u Belizeu, u Srednjoj Americi. Nijedno od njih dvoje nije bilo posebno religiozno, ali Olga je bila preplavljena željom da ide u crkvu. Ovaj bračni par je s prijateljima bio nekoliko puta u nekoj konzervativnoj crkvi koja je svetkovala nedjelju, ali nešto im se nije sviđalo.

"Kad god bismo izašli iz crkve, naši životi bi ostajali po starom, nepromijenjeni. Provodili smo večeri u kockanju s prijateljima, a moj suprug je pio. Ja sam osjećala prazninu koju nisam razumijevala."

U kući pored njihove živio je jedan adventistički bračni par. Žena bi često dolazila do ograde i razgovarala s Olgom. Pozvala je nekoliko puta Olgu i njezino troje djece u crkvu.

Na kraju je Olga završila u liberalnoj crkvi koja svetkuje nedjelju, a Johnny je tamo zavolio vjernike. Odlazili su u tu crkvu sljedećih pet godina.

A onda su Olga i Johnny počeli ponovno osjećati da u njihovim životima nešto nedostaje. Tražili su u molitvi od Boga da im pomogne.

Nekoliko dana kasnije, neki rođak je nazvao Johnnyja i zatražio pomoć od njega oko restorana picerije, u drugom dijelu države.

Kad je Johnny otišao, Olga se molila Bogu: “Bože, ako je Tvoja volja da se preselimo, molim Te, daj mi znak. Neka taj znak bude, da iz kuće ne moram ništa nositi, osim djece i odjeće koja je na meni.” O ovoj molitvi nikome nije govorila.

Prošla su četiri tjedna, i Johnny je pozvao Olgu da joj priopći kako se djeca i ona trebaju preseliti.

“Ne brini se, imat ćeš sve: dom, djecu i namještaj u kući.”

Ovo je zvučalo kao odgovor na njezinu molitvu, tako da se Olga s djecom preselila. Pronašla je molitveni dom koji je pripadao istoj crkvi kao u gradu u kojem je ranije bila. Biblijski redak na ulazu u crkvu privukao je njezinu pozornost: “Danas kad čujete glas njegov, ne otvrdnite srca svoja kao u onoj pobuni...” (Hebrejima 3,15)

Olga je čitala taj redak svake nedjelje sljedećih šest mjeseci. Nakon tog vremena Johnny je završio svoj posao, i obitelj se ponovno vratila u Orange Walk. Olga i Johnny su se vratili u svoju staru crkvu, ali nešto nije bilo u redu.

Jednog jutra Olga je uključila radio i čula program adventističkog evanđelista Douga Batchelora koji je govorio o suboti kao danu za proslavljanje Boga.

“Iz nekog razloga moje srce je ustreptalo dok je on govorio, a zatim sam se sjetila retka iz Biblije koji kaže da, kad čujete Božji poziv, ne trebate čekati da vam srce odrveni. Znala sam da se trebam odlučiti.”

Olga je pronašla Johnnyja u restoranu, kojeg je nedavno otvorio, i istog trenutka ga upitala: “Što misliš o suboti?”

Johnny je ljutito povikao na nju: “Ne želim išta čuti o suboti! Dan odmora može biti srijeda, petak ili bilo koji drugi dan. To uopće nije važno.”

Olga je odgovorila: “Ako ćemo se oko toga svađati, takav duh sigurno nije od Boga. Ostavimo to zasad.”

Tog poslijepodneva, dok je još bila u restoranu, Olga je kleknula da se pomoli Bogu: “Bože, ako je Tvoja volja da držim subotu, učini da moj suprug dođe sa mnom u crkvu. Ti si stvorio obitelj, i ne želiš je rastavljati.”

Te večeri Olga je otišla u krevet u devet sati. Kad je tijekom noći ustala da bi otišla u kupaonicu, primijetila je da Johnny sjedi pred upaljenim kompjutorom s otvorenom Biblijom na stolu. Tražio je nešto. Nije joj rekao niti riječ, a Olga se vratila natrag u krevet.

Ujutro, kad se Olga probudila i počela se spremati da bi otišla na posao, Johnny joj se obratio: “Znaš što? Potpuno sam uvjeren da trebamo slaviti Boga subotom.”

Olga je bila iznenađena! Tražila je od svojega supruga da joj kaže zbog čega je promijenio mišljenje. Rekao joj je da je, kad je otišla u krevet, upalio televizor i naišao na program koji je vodio Doug Batchelor.

On je propovijedao o Deset zapovijedi i tome kako su ljudi zavedeni pogrešnim shvaćanjem četvrte zapovijedi. To ga je potaklo da dublje istražuje Bibliju.

Olga i Johnny su već prve subote otišli u adventističku crkvu — i nikada više se nisu okrenuli natrag.

(Pogledajte kratak video o Olgi i Johnnyju na YouTubeu. bit.ly/olga-chee i bit.ly/johnny-chee)

Zanimljivosti

- ◆ Belizejska kuhinja je mješavina različitih kultura u toj zemlji. Slična je meksičkoj, srednjoameričkoj, jamajčanskoj i anglokaripskoj.
- ◆ Nacionalni cvijet Belizea je crna orhideja, a nacionalna ptica je tukan.
- ◆ Više od četiri stotine različitih vrsta riba živi u tristo kilometara dugom koraljnom grebenu.
- ◆ Belize ima jedini rezervat jaguara na svijetu, poznatom kao utočište za divlje životinje Cockscomb Basin.

17. veljače 2018.
Hrana koja
nije ustajala
Belize

Sadie McKenzie (63) se brinula što će reći njezin suprug Marcus kad sazna da se želi krstiti na evandeoskom nizu predavanja u Belizeu.

Išla je na taj niz predavanja svake večeri, ali Marcus je odbijao poći s njom. Znala je da se njemu neće svidjeti njezina odluka, jer to znači da treba prestati s plesom, zabavama i pijenjem alkohola.

Sadie je čekala do četvrtka uvečer, dva dana prije svojega krštenja, da iznese mužu svoju odluku. Čekala je pravi trenutak za objavu novosti. U krevetu bi Marcus svake večeri ispružio ruku i Sadie bi naslonila glavu na njegovu ruku. Čekala je takav trenutak zajedničkog ležanja u krevetu, prije nego što mu bude iznijela novost.

“Krstit ću se u subotu,” rekla je tiho.

Marcus je istog trenutka povukao svoju ruku, a lice mu se naboralo od bijesa.

“Napustit ću te. Ako se krstiš, morat ćeš živjeti s adventistima,” rekao je.

Neko vrijeme je gundao, dok je Sadie slušala, a onda je rekla: “Ako me napustiš, Bog će učiniti da budem sretna i bez tebe.”

Marcus nije ništa odgovorio, samo se okrenuo i zaspao.

Sljedećeg dana Marcus je gundao o kušnjama s kojima će se suočiti ako Sadie postane adventistica. “Ne želim jesti ustajalu hranu subotom, ne želim jesti hranu koja je pravljena petkom.”

“Ako nećeš jesti ustajalu hranu, napraviti ću takvu koja može stajati duže,” odgovorila je Sadie.

Taj odgovor ga nije zadovoljio. “Ako budeš ustrajala u tome, pretući ću te sljedeći put kad te vidim.”

Sadie je bila uplašena i zatražila je od ljudi s evanđeoskih predavanja da se mole za nju. Ona se također molila za božansku zaštitu.

Marcus nije bio kod kuće kad se vratila sa svojega krštenja u subotu, ali njezino je srce počelo ubrzano kucati kad je ušao u kuću na prednjim vratima. Bila je sigurna da će je tući. Umjesto nasilja, Marcus ju je zagrlio i rekao: “Znači, sad si nova žena.” Brzo je dodao: “Ja nikada neću otići u adventističku crkvu, dokle god sam živ.”

“To je tvoj izbor,” odgovorila je Sadie. “Bog svakome daje mogućnost da izabere što će činiti, ali kad dođeš na kraj puta, nemoj mene kriviti. Ja sam ti pokazala kojim putem treba ići.”

Život se nakon njezinog krštenja koliko-toliko vratio u svakodnevicu, osim što se Marcus žalio zbog subotnjih obroka. Želio je da Sadie kuha za njega subotom. Optuživao ju je da ga ne poštuje. Odbijao je jesti hranu koju mu je ona pripremala, i odlazio je u bar koji se nalazio preko puta adventističke crkve da bi tamo jeo. On je tamo i pio, dok je ona bila u crkvi. Kad bi prolazila pored bara na svojem povratku kući, pozdravljao se s njom u vidno pripitom stanju.

Sadie se molila Bogu da takne srce njezinog supruga. Počela je pripremati njegovu najljepšu odjeću svakog petka, da bi imao za obući nešto lijepo ako bi ikada krenuo s njom u crkvu.

Jednog petka Marcus je pristao poći s njom u crkvu sljedećeg dana. Ali te večeri otišao je u kino, pa u bar.

Nedugo nakon njegovog povratka kući, snažan potres je uzdrmao kuću. Marcus se preplašio i pao na pod. Povikao je: “Bože, poštedi moj život i daj mi još jednu priliku.”

Sadie je oštro odgovorila svojem suprugu: “Kao što potres dođe, a nitko nije znao da dolazi, tako će i Isus doći, a ti nećeš biti spreman.”

Kuća se tresla, činilo se, čitavu vječnost, a Marcus je plakao sve vrijeme. Neki susjed ga je vidio kroz otvorena vrata kuće kako plače.

Kad je potres prestao, Marcus se počeo predomišljati.

“Neću ići u crkvu, jer će ljudi reći da sam došao zbog potresa.”

“Nemoj se brinuti za ono što ljudi misle. Mnogi ljudi neće biti na Nebu zato što su se brinuli o onome što drugi ljudi misle o njima.”

Kratko vrijeme nakon toga u njihovom selu održavao se evandeoski niz predavanja, i Sadie je pozvala svojega supruga da dođe. Ali on je odlučio ići u bar i piti. Sljedeće noći opet je bio pijan. Treće večeri mu je rekla: “Ako odeš sa svojim prijateljima umjesto sa mnom, to znači da njih više voliš od mene. Ako je to tvoja odluka, možeš ostati s njima.”

Marcus je otišao na predavanje i izišao naprijed pred propovjedaonicu kad je bio upućen poziv. Sadie se nije usudivala nadati da će biti kršten, sve dok ga nije vidjela da izlazi iz vode. “Plakala sam i nisam mogla vjerovati,” rekla je.

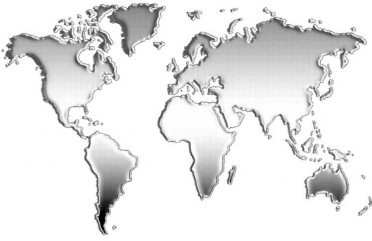
Sadie i Marcus su postali vjerni vođe crkve u Belizeu. Sadie koja sada ima šezdeset i tri godine, vodila je dosad šest evandeoskih nizova predavanja, koja su završila s više od pedeset krštenja. Još stotine drugih ljudi je došlo u crkvu posredstvom njezinog i Marcusovog utjecaja.

Dio darova trinaeste subote 2015. godine bio je upotrijebljen da se u Belizeu izgradi kamp u kojem adventistička crkva može održavati redovna evandeoska predavanja. Hvala vam što svojim misijskim darivanjima podupirete aktivnosti Kršćanske adventističke crkve.

(Pročitajte Sadieinu priču u Vijestima iz svijeta za djecu, ili je preuzmite s interneta: bit.ly/childrensmmission; pogledajte i kratki Sadiein video bit.ly/sadie-mckenzie).

Zanimljivosti

- ◆ Više od polovine stanovništva Belizea govori dva jezika, a veliki dio čak i više jezika.
- ◆ Gospodarstvo Belizea ovisi o izvozu nafte i poljoprivrednih proizvoda poput šećera ili banana, iako i turizam ubrzano napreduje.

24. veljače 2018.

Druga prilika

Meksiko

Počeo sam piti nakon što sam se oženio, kad sam imao svega dvadeset godina. A zatim sam počeo i pušiti. Ubrzo sam postao alkoholičar i ovisnik o duhanu. Volio sam odlaziti na zabave.

Moja supruga je bila krštena nakon što je pohađala niz evanđeoskih predavanja koja je držao pastor Richard Perez u adventističkoj crkvi u blizini našeg doma, u meksičkoj državi Tabasco. Međutim, ja sam dvaput odbijao da budem kršten.

Moj životni stil počeo mi je praviti zdravstvene probleme, te su me nakon trinaest godina počela boljeti leđa. Odlazio sam u mjesne zdravstvene ustanove, gdje su mi davali lijekove koji mi nisu pomogli. Tako sam otišao i u Jugoistočnu adventističku bolnicu. Liječnici su mi učinili različite preglede, ali nisu mogli naći uzrok mojih bolova. Bol u leđima se pojačavala, i ja sam dobio visoku temperaturu.

Četvrtog dana mojeg ležanja u krevetu došao me je posjetiti bolnički kapelan. To je bio pastor Richard Perez. Odmah me je prepoznao i pozdravio po imenu.

“Ovo je vrijeme kad ti je potreban Bog,” rekao je.

Uzeo je gitaru i otpjevao dvije pjesme. Nakon toga mi je čitao iz Biblije. U tom trenutku shvatio sam da me Bog doista voli.

Prije nego što je otišao, pastor je zamolio sestre koje su se brinule o meni da budu uz mene u subotu i da mi govore o Bogu, što su one i učinile.

Osjećao sam se užasno. Bol je bila nepodnošljiva, a temperatura je i dalje bila visoka.

Sedmog dana je liječnik ušao u moju bolničku sobu sa zabrinutim izrazom na licu. Rekao mi je da trebamo popričati nasamo, tako da sam zamolio svoju suprugu da iziđe iz sobe.

“Vi imate sve simptome side. Da bismo bili sigurni, poduzet ćemo dodatna ispitivanja.”

Liječnik je otišao, a moja supruga se vratila. Pitala me je što se dogodilo. Nisam joj mogao odgovoriti, jer ni sâm nisam bio siguran. Znao sam da sam živio loše, i možda je to bio razlog moje bolesti.

Tada sam se sjetio riječi pastora: “Ovo je vrijeme u kojem ti je potreban Bog.”

Zamolio sam suprugu da iziđe iz sobe jer sam se želio pomoliti nasamo. Molio sam se i plakao. Molio sam Boga za drugu priliku i da mi pomogne da nemam sidu.

Nakon nekog vremena liječnik se vratio u sobu.

“Imam dobre i loše vijesti,” rekao je. “Dobre vijesti su da nemate sidu, a loše vijesti su da doista ne znam što vam je.”

Znao sam da je Bog odgovorio na moju molitvu, jer su rezultati ispitivanja bili negativni.

Druga dodatna ispitivanja pokazala su da imam pleuralni izljev, nagomilanu tekućinu između plućnog tkiva i grudnog koša. Liječnik je ubacio cjevčice za ispuštanje tekućine, i rekao da bih mogao otići kući za pet dana.

Ali nakon pet dana i dalje sam se osjećao loše. Još jedno dodatno ispitivanje otkrilo je da imam tumor.

“Moram vas upozoriti,” rekao je liječnik, “samo vam čudo može pomoći.”

Hitna operacija zakazana je za sljedeći dan. Molio sam se ponovno. Molio sam Boga da izbavi moj uludo utrošeni život.

Na dan operacije molio sam se u kirurškoj dvorani dok je anestezija polako djelovala. “Bože, ako me ostaviš u životu, krstit ću se i predat ću svoj život u Tvoje ruke.”

Operacija je trajala šest sati. Kad sam se probudio, bio sam u bolničkoj sobi. Moja supruga i kćeri čekale su da se

probudim kako bi razgovarale sa mnom. Bio sam uvjeren da mi je Bog dao drugu priliku.

Nakon dvadeset i jednog dana konačno sam izišao iz bolnice. Tri tjedna nakon toga u crkvi se održavao niz evanđeoskih predavanja, i ja sam bio kršten. Sada služim kao domar i glavni đakon u crkvi.

Hvala Bogu što ljudima daje drugu priliku! Služit ću Mu do kraja svojega života.

Dio darova trinaeste subote ovog tromjesečja bit će upotrijebljen za izgradnju novog odjela Jugoistočne adventističke bolnice u Villahermosi u Meksiku, koja će time proširiti područje zdravstvenih usluga namijenjenih građanstvu. Hvala vam što pružate podršku misijskim aktivnostima Kršćanske adventističke crkve u svijetu.

Misijski izazovi

- ◆ U Meksiku živi 123 milijuna ljudi.
- ◆ Poluotok na zapadu Meksika zove se Baja California. To je najveći poluotok na svijetu. Na njemu raste više od stotinu i dvadeset vrsta kaktusa.
- ◆ Grb Meksika prikazuje orla koji stoji na kaktusu i drži zmiju u kljunu. Legenda kaže da su Azteci osnovali i sagradili svoj glavni grad Tenochtitlan (današnji Mexico City) na mjestu gdje su vidjeli orla kako sjedi na kaktusu i jede zmiju.
- ◆ Meksiko je najveća zemlja na svijetu u kojoj se govori španjolski jezik.
- ◆ Meksiko je najveći proizvođač srebra na svijetu.
- ◆ Meksiko proizvodi najviše automobila od bilo koje zemlje Sjeverne Amerike.

3. ožujka 2018.

Iznenadjenja s Bogom

Meksiko

Život Laure del Carmen Flores Dias (23) u Meksiku bio je ispunjen iznenadjenjima.

Kad je imala deset godina, otišla je k prijateljima očekujući veliki broj djece na kućnoj zabavi. Umjesto toga, dočekala ju je mala skupina koja je proučavala Bibliju. Zavojljela je biblijska proučavanja i pohađala ih godinu dana. Zatim je nastavila odlaziti u adventističku crkvu subotom.

Kad je tražila da bude krštena, nakon što je u crkvi održan evanđeoski niz predavanja, vjernici crkve su joj odgovorili izgovorima. Rekli su da je bilo potrebno da još proučava Bibliju, da njezini roditelji nisu adventisti te da ima tek jedanaest godina. Na kraju je ipak nakon nekog vremena bila krštena.

Kada je Laura završila srednju školu, željela je pohađati adventističko sveučilište, ali nije imala novca da pokrije troškove školarine. Njezina želja da stječe obrazovanje od adventističkih profesora je samo rasla, kad joj je pastor rekao da adventistička sveučilišta nude biblijske predmete. Počela je sanjati da postane biblijska učiteljica.

Laura se dogovorila s Bogom. Molila se: "Ako mi dopustiš da studiram na adventističkom sveučilištu, postat ću profesorica biblijskih predmeta u srednjoj školi. A ako ne budem išla na studije, zaposlit ću se odmah i udati se, a studirat ću kasnije."

Bog je odgovorio na njezinu molitvu tako da treba nastaviti svoje obrazovanje. Bila je prihvaćena na jednom adventističkom sveučilištu, iako nije imala novca da pokrije niti cijeli prvi semestar. Da bi zaradila novac za školovanje, radila je

kao kućna pomoćnica. Sljedećeg semestra imala je plaćenu punu školarinu. Četiri godine kasnije stekla je diplomu s područja obiteljskih odnosa, i bila je bez ikakvih dugova prema sveučilištu.

Uvidjevši kako je Bog odgovorio na njezinu molitvu, odlučila je održati svoj dio obećanja, da postane profesorica biblijskih predmeta u srednjoj školi. Ali najprije je trebala steći tu diplomu, i ponovno nije imala novca za školarinu.

Laura je poslala pisma u kojima je tražila stipendiju na dva sveučilišta. Oba sveučilišta su joj odgovorila da bi trebala raditi kao literarna evanđelistica kako bi mogla platiti svoje troškove. Nije se bojala posla, već je htjela dobiti znak od Boga — koje sveučilište bi trebala izabrati. Znala je da je teško naći posao koji bi pokrio sve troškove, tako da se molila: "Idi ću na sveučilište u kojem mogu dobiti i posao."

Četiri dana nakon što je diplomirala i razmišljala kako i gdje će nastaviti studije, dobila je pismo od Adventističkog sveučilišta Navojoa, u kojem je pisalo: "Imamo posao za tebe, možeš se upisati kad god to želiš."

Laura nije imala novca da plati putne troškove do sveučilišta. Kad su njezini kolege studenti vidjeli njezinu čvrstu želju, skupili su dovoljno novca da joj pokriju putne troškove.

Laura je danas diplomirana studentica Sveučilišta Navojoa i raduje se što će moći predavati biblijske predmete srednjoškolcima.

Njezin omiljeni biblijski redak je: "Blago čovjeku koji odolijeva kušnji, jer će, kad se pokaže prokušanim, primiti vijenac — život koji je Bog obećao onima koji ga ljube!" (Jakov 1,12)

"Kao mladi ljudi, imamo puno kušnji. Ipak, uvijek ih možemo prebroditi uz Božju pomoć. Onima koji vole Boga, On će dati sposobnost da pobijede kušnje."

Laurin život je bio ispunjen iznenađenjima, i ona voli što je to tako. Njezin savjet studentima koji nemaju novca za adventističko obrazovanje jest da se oslone na Boga.

“Bog je vlasnik svega. On će vam osigurati sve, a ne samo ono što vam je potrebno. On će vam dati mnogo više ako imate povjerenje u Njega.”

Dio darova trinaeste subote ovog tromjesečja bit će upotrijebljen za proširenje adventističke bolnice u Laurinom rodnom gradu Villahermosa. To će omogućiti pružanje novih zdravstvenih usluga potrebitima. Hvala vam što svojim darovima podupirete misiju Kršćanske adventističke crkve u svijetu.

Zanimljivosti

- ◆ Najpoznatija meksička slikarica u dvadesetom stoljeću je Frida Kahlo.
- ◆ Meksiko ima raznoliku klimu, od tropske do pustinjske.
- ◆ Najveći planinski vrh u Meksiku je vulkan Pico Orizaba, visok 5.636 metara. Taj vrh je treći po visini u Sjevernoj Americi.
- ◆ Chitzen Itza je piramida naroda Maja, dio svjetske kulturne baštine, koju svake godine posjeti više od milijun ljudi.
- ◆ U Meksiku žive jaguari, pume i velike iguane. U prašumama na jugu Meksika možete naići na različite vrste gmizavaca, majmuna i šarenih ptica poput papagaja. U oceanima na obali Yucatana ponekad se mogu vidjeti kitovi, raže i morske krave.
- ◆ Meksikanci doživljavaju sport vrlo ozbiljno. U drevnim vremenima su poraženi u obrednim igrama s loptom bivali ubijeni. U nekim opasnim sportovima, poput borbe s bikovima i rodeu (koji je izmišljen u Meksiku), natjecatelji često dovode svoje živote u opasnost.

10. ožujka 2018.
Strašni pas
Trinidad i Tobago

Desetine studenata s Južnokaripskog sveučilišta u Trinidadu i Tobagu svakog ljeta prodaju knjige od vrata do vrata, kako bi platili svoje troškove studiranja. Mnogi među njima rade na Karibima; ali ja sam se pridružila skupini od desetero studenata koji su odletjeli za Kanadu.

Došla sam u grad Ponoka, koji se nalazi u pokrajini Alberta, i bila udružena sa studentom iz Rumunjske koji je slabo govorio engleski. Svatko od nas je jednog kišnog petka uzeo jednu stranu ulice. Nakon nekoliko sati mogla sam vidjeti razočaranje u njegovom pogledu.

“Treba li ti pomoć?” pitala sam ga dok smo se kretali prema posljednjem dijelu ulice za taj dan.

Klimnuo je glavom. Pomolili smo se i krenuli da završimo ulicu.

U prvoj kući čovjek je zalupio vrata pred licem mojeg rumunjskog prijatelja. Iz nekog razloga taj mi se prizor učinio smiješnim, ali sam primijetila koliko je moj prijatelj tužno izgledao, pa sam se ispričala i rekla: “Hajde da obidemo jedna vrata zajedno.”

Otišli smo na njegovu stranu ulice, pomolili se i približili se vratima. Pokucala sam na vrata i odmah dobila odgovor: žestoko lajanje malog psa. Vlasnici pasa obično ne vole kad njihovi ljubimci glasno laju, i obično odbijaju kupiti knjigu. Žena koja je otvorila vrata vjerojatno nije izgledala sretno što nas vidi. Zapušteni psić kod njezinih nogu također nije bio sretan, i nastavio je lajati.

Pokušala sam ne obraćati pozornost na psa i pružila sam zdravstvenu knjigu *Biljke koje liječe*. Dok sam govorila, osje-

tila sam da će me ta žena odbiti, jer njezin pas nikako nije prestajao lajati. Obratila sam se psu: "Maleni Čupavko, što se to događa? Zašto praviš toliku buku? Je li to zato što sam strankinja?"

Žena me istog trenutka upitala jesam li ranije bila u njezinom domu. To pitanje me je zbunilo. "Ne," rekla sam. "Nikada ranije nisam bila u ovoj kući." "Kako onda znate za Čupavka?" upitala me je.

Rekla sam joj da ne poznajem njezinog psa. Žena nas je pozvala da uđemo unutra. "Čupavko je bilo ime mojeg prethodnog psa, koji je uginuo baš na mjestu na kojem stojite."

Njezine riječi su me iznenadile. Izrazila sam žaljenje zbog njezinog gubitka. Žena nas je pitala što to radimo po kiši. Nasmiješila sam se i iz torbe izvadila knjigu *Mir iznad oluje*, jedno od izdanja knjige Ellen G. White, *Put Kristu*. Iznijela sam joj nekoliko podataka o toj jedinstvenoj knjizi.

Baš kad se žena pripremala da me pita za cijenu knjige, došao je njezin suprug. Okrenula sam se prema njemu i rekla: "Dobar dan, gospodine, kako ste? Ja se zovem Shanelle. Kako se vi zovete?"

"John," odgovorio je čovjek. "Ma, nije valjda," odgovorila sam. "Zašto ne?" upitala me je gospođa. "To je ime mojega oca," odgovorila sam. Žena me je zagrlila i upitala odakle sam. Kad sam joj rekla da sam s otoka Santa Lucia, briznula je u plač. "Ići ćemo na Santa Luciju na naš sljedeći odmor." Tražila je da joj malo pričam o otoku, dok je pogledom tražila novčanik.

"Obično ne razgovaram s prodavačima koji dolaze na moj kućni prag, ali ti si vjerojatno moj anđeo. Nazvala si mojega psa po imenu, potječeš s otoka na koji uskoro namjeravamo otići, i ime tvojega oca je isto kao i mojega supruga. Uz to, imaš ugodan izraz lica. Jesi li sigurna da nisi moj anđeo?"

Nasmiješila sam se i rekla da sam potpuno sigurna da sam samo Shanelle. Žena je kupila obje knjige i zatražila da se potpišem na njima. Pored svojeg imena na knjizi *Mir iz*

nad oluje dodala sam kratko Božje obećanje. Žena je privila knjigu na svoje grudi.

Dok smo napuštali kuću, moj rumunjski partner je bio zadivljen i rekao je: “Shanelle, kako si to učinila? Bila je na rubu da nas odbije i zatvori vrata, a umjesto toga prodala si joj dvije knjige. “

Pruživši mu novac, rekla sam: “Bog je to učinio.” Dok smo odlazili niz ulicu, žena je izišla iz svojega dvorišta i povikala za nama: “I dalje mislim da si ti anđeo! Hvala vam za ove prekrasne knjige. Kad ih pročitam, dat ću ih mojoj kćeri.”

Bila sam toliko sretna što sam mogla uputiti nekoga na Boga. Moj cilj za taj dan je bio ispunjen. Dotaknula sam jedan život u Božje ime.

Shanelle Octave je na završnoj godini studija računovodstva na Sveučilištu u Trinidadu i Tobagu. Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja bit će upotrijebljen za izgradnju crkvene zgrade na sveučilišnom imanju. Hvala vam što podupirete poslanje Kršćanske adventističke crkve.

Zanimljivosti

- ◆ Tri od pet najljućih vrsta ljutih papričica na svijetu potječu s Trinidada: moruga, daglah i škorpija s Trinidada.
- ◆ Butch T, najveći komad koralnog grebena veličine 3 x 5 metara nalazi se u Speysideu u Tobagu.
- ◆ 2006. godine Trinidad i Tobago je postala najmanja država koja se natjecala za svjetsko prvenstvo u nogometu.
- ◆ Liječnik Joseph Lennox Pawan s Trinidada otkrio je prenošenje virusa bjesnoće sa šišmiša na čovjeka, 1933. godine, što je dovelo do razvoja vakcine protiv tog virusa.
- ◆ Trinidad i Tobago je jedina država čiji je glavni grad nazvan po nekoj drugoj državi — Port of Spain (Španjolska luka).
- ◆ Glazba kalipso, skupine glazbenika s čeličnim bubnjevima i ples limbo potječu s Trinidada i Tobaga.

17. ožujka 2018.
Šivanje za Isusa
Jamajka

Mavis nije bila sigurna što da radi s visokodohodovnim krojačkim poslom svojega supruga, kad je prije desetak godina inenada preminuo.

Njezin suprug je osnovao tri uspješna krojačka salona na Jamajci, uključujući i prodaju po povoljnim cijenama, na čemu je radilo dvadeset i petero djelatnika u trgovačkom centru u glavnom gradu te otočne države, u Kingstonu.

Shvativši da je na važnoj životnoj prekretnici, Mavis je odlučila nastaviti voditi posao sama.

Deset godina kasnije Mavis je ponovno bila na životnoj prekretnici. Željela je biti krštena u Kršćanskoj adventističkoj crkvi, a subota je bila njezin dan s najviše posla. Iskreno se molila Bogu za pomoć i mudrost što da čini.

Mavis je neko vrijeme odlazila u crkvu koja je svetkovala nedjelju, a onda je doznala za adventističku crkvu od nekih adventističkih prijatelja. Ali nije znala da se četvrta zapovijed, "Sjeti se da svetkuješ dan subotni", odnosi na današnje vrijeme i na sve kršćane.

Sve se počelo mijenjati nakon što je neki obiteljski prijatelj pozvao Mavis na tjedan proučavanja Biblije. Prijatelj, vlasnik jedne radionice, nekada se molio i redovito proučavao s njezinim suprugom, prije nego što je preminuo. Mavis je tada odbijala njegove pozive da dođe u crkvu, govoreći da je previše zauzeta. Ali sad ju je pozvao na proučavanje Biblije u malu skupinu, nazivajući je svakog tjedna i podsjećajući je da dođe.

Mavis je bila začuđena otkrićem koliko je malo poznavala Bibliju. "Čitanjem Biblije sve se odjednom počelo otvarati

preda mnom. Na jednom sastanku male skupine izjavila sam kako nisam znala da su sve te mnogobrojne teme zabilježene u Bibliji.

Pored istine o suboti, nije znala hoće li Isus uskoro doći i povesti pravednike u svoje kraljevstvo. Bila je zadivljena biblijskim opisom Nove Zemlje.

“Što mi je više postajalo jasno, više sam željela otkrivati.” Ipak, nastavila je voditi svoje krojačke salone i subotom. A onda je jedne večeri, dok se vozila kući nakon sastanka male skupine, osjetila kao da joj se obraća neki glas: “Možeš bježati, ali se ne možeš sakriti.”

Mavis se počela iskreno moliti u vezi sa subotom.

“Nisam potpuno prihvaćala ono što sam upoznavala. Vjerujem da mi je Gospodin rekao da sam bježala od Njega, ali da se ne mogu skriti, bez obzira što se događalo.”

U prosincu 2016. godine donijela je odluku. Postavila je na vratima svoja tri salona natpis na kojem je pisalo: “Od sedmog siječnja krojački saloni Spencer će biti zatvoreni subotom. Saloni će biti otvoreni nedjeljom.”

Mavis je bila krštena sedmog siječnja. Nekoliko kupaca se bunilo zbog zatvaranja salona.

“Kako možete to učiniti? Subota je najpogodniji dan za trgovanje. Zašto ne radite subotom?” pitali su.

Mavis je strpljivo odgovarala: “Moj nebeski Otac mi kaže da sve pripada Njemu, i zato Mu ne predstavlja nikakav problem da mi pruži onoliko koliko mi je potrebno.

Iako su njezini saloni bili zatvoreni subotom, posao je počeo napredovati. Kupci su mahom odobravali njezin rad nedjeljom. Velike gužve u trgovačkom centru u kojem se nalazi njezin najveći salon, često su dovodile do toga da se nije moglo naći slobodno mjesto za parkiranje subotom. Ali nedjeljom, kad je trgovački centar bio prazniji, prodaja njezinih proizvoda se povećala. Mnogim ljudima je odgovaralo da dođu nedjeljom. Svidjela im se zamisao da se ne moraju brinuti za parkirno mjesto.

Značajnije i od samog novca bilo je to što je Mavis stekla novu obitelj u crkvi. Ona će zauvijek pamtili topao prijam na koji je naišla kad je prvi put došla u crkvu subotom.

“Osjećala sam se kao da se preda mnogom otvaraju vrata. Svi su bili blagonakloni prema meni. Ljudi su bili ljubazni i ugodni. Nikada u svojem životu nisam bila toliko sretna.”

Svakog jutra prije otvaranja njezinih salona, Mavis se moli Bogu da blagoslovi njezine kupce, podari njezinom osoblju snagu i ljubav za dobre međusobne odnose. Nekada se njezino osoblje međusobno natjecalo i često svađalo, a danas se osjeća mir i jedinstvo.

Ona je pozvala i svoje zaposlenike da joj se pridruže u biblijskim proučavanjima u okviru male skupine. Jedna osoba se već priprema za krštenje.

Kad je pitaju koji bi savjet dala poslovnim ljudima koji žele svetkovati subotu, ona kaže: “Nemate što izgubiti: ako sve predate Gospodinu, samo možete dobiti.”

Njezin omiljeni biblijski redak je: “Sve mogu u onome koji mi daje snagu.” (Filipljanima 4,13)

“Usmjerite svoj pogled prema Isusu, jer On je izvor života. Bez Njega nemate ništa, a s Njim imate sve.” poručuje Mavis.

(Pogledajte kratki video klip na YouTubeu bit.ly/mavis-spencer).

Zanimljivosti

- ◆ Jamajka je 1988. godine postala prva tropska država koja je na zimske olimpijske igre poslala momčad u bobu.
- ◆ Na Jamajki se nalazi više od dvije stotine vrsta egzotičnih orhideja, od kojih su sedamdeset i tri autohtone.
- ◆ Luka Kingston je sedma po veličini prirodna luka na svijetu.
- ◆ Jamajka je država iz koje potječe najbrži čovjek na svijetu, Usain Bolt.

24. ožujka 2018. **Bog me je usvojio** **Jamajka**

Odrastao sam u domu za napuštenu djecu, i kad sam imao šest godina usvojila me je obitelj koja je svetkovala nedjelju. Kad sam imao sedamnaest godina, moji usvojitelji su umrli, i ja nisam imao sredstava za život. U očajanju i usred pukog preživljavanja počeo sam tražiti svoje biološke roditelje.

Vratio sam se u dom, i tamo doznao ime svoje biološke majke. Ali nitko mi nije želio reći gdje ona živi.

Otišao sam u mjesnu vladinu organizaciju za pomoć siromašnima, koja radi na identifikaciji i svekolikoj pomoći socijalno ugroženim osobama. Žena koja je tamo radila rekla mi je da su moja majka i ostali članovi moje biološke obitelji bili na popisu ljudi koji su dobivali pomoć. Rekla je čak da je moj biološki brat bio u mojoj školi. Odbila je pružiti mi dodatne podatke, navodeći razloge o njihovoj tajnosti. Ali obećala je da će nazvati mojega brata i reći mu gdje me može naći, ako bude želio.

Jednoga dana, dok sam gledao neku nogometnu utakmicu, jedan od profesora me je potapšao po ramenu i rekao: "Jesi li ti Raglan? Mi smo braća."

Bio sam toliko sretan!

Carl je bio sedam godina stariji od mene, i želio me je odvesti u svoj dom.

Spremio sam ono malo stvari koje sam imao i preselio se u svoj novi dom. Tamo sam prvi puta u svojem životu vidio svoju majku. Bila je bolesna od neke mentalne bolesti, i izgledalo je da me ne prepoznaje. Ipak, bilo mi je drago što sam je konačno mogao upoznati.

Moj brat, vjernik Kršćanske adventističke crkve, pozvao me je da pođem s njim na bogoslužje.

Vjernici crkve su mi mnogo pomogli. Nisam dobro znao čitati i pisati. Poučavali su me uz pomoć subotnjoškolske biblijske pouke. Pomogli su mi da se prijavim za ljetni biblijski tečaj na adventističkom sveučilištu, gdje sam naučio na koji način mogu proučavati Bibliju i svjedočiti drugima.

Kad sam imao dvadeset i dvije godine, oženio sam se i ubrzo dobio dijete. Radio sam na benzinskoj crpki u turističkom naselju Montego Bay.

U međuvremenu sam postao rukopoloženi starješina i aktivni vjernik u crkvi. U to vrijeme su me crkveni vođe pitali bih li želio raditi na osnivanju odjeljka subotnje škole u seoskom predjelu u kojem je crkva nekada imala jako uporište. Dijelili smo stare subotnjoškolske pouke bivšim vjernicima i svjedočili. Bili smo siromašna crkva i nismo imali novca. Stupili smo u dodir s pedesetero bivših vjernika.

Kad sam imao trideset i šest godina, moj privatni život se počeo raspadati. Razveo sam se i nakon nekog vremena ponovno oženio. Nakon neslaganja s jednim crkvenim starješinom izišao sam iz crkve i prestao je pohađati, svetkujući subotu u svojem domu.

Prije tri godine preselio sam se u glavni grad Jamajke, Kingston, otpočevši tamo neki posao s jednim partnerom. Moja supruga je ostala kod moje rodbine u drugom gradu, dok smo nas dvojica pokušavali postaviti posao na noge.

Ali posao nam je propao, a moj partner i ja smo se posvadali. Pokušavao sam pronaći neki novi posao. Na kraju sam izgubio sve, čak i dom u koji sam bio smješten, a ponos mi nije dopuštao da se obratim supruzi i ostaloj rodbini i zatražim pomoć. Sljedeća tri mjeseca spavao sam na ulici.

Jednog dana, dok sam tako razgovarao s nekim drugim beskućnikom gdje bismo se mogli okupati, promijeniti odjeću i dobiti neku hranu, rekao mi je: "Idi u svratište Dobri Samaritanac. Oni će ti dati hranu."

Ljudi koji su tamo radili bili su vrlo ljubazni. Dali su mi da jedem i odjeću da se presvučem. Ubrzo sam saznao da tu organizaciju vodi Kršćanska adventistička crkva. Počeo sam redovito dolaziti, osjećajući potrebu da nečim uzvratim za dobro koje sam primao. Zato sam počeo čistiti dvorište. Ubrzo sam ponovno dolazio u crkvu i bio ponovno kršten.

Danas imam pedeset godina i radim kao domar u svratištu Dobri Samarijanac. Imam svoj ured i prostorije za smještaj. Pomirio sam se sa svojom drugom suprugom.

Na ulici sam naučio da je dobro biti usvojen od strane ljudi, ali iznad svega jedobro biti usvojen od nebeskog Oca.

Dio darova trinaeste subote 2015. godine bio je upotrijebljen da se obnovi svratište Dobri Samarijanac u Kingstonu na Jamajci, kao i da se proširi količina njihovih usluga uvođenjem besplatne zdravstvene i stomatološke njege, namijenjene imovno ugroženim osobama i beskućnicima.

Hvala vam što pružate podršku svratištu Dobri Samarijanac kako bi mogli nastaviti svoje misijske aktivnosti i doprijeti do ljudi poput Raglana.

Zanimljivosti

- ◆ Oko jedna četvrtina gospodarske aktivnosti Jamajke dolazi od turizma, s više od milijun stranih turista svake godine.
- ◆ Jamajka je najveći otok na Karibima, na kojemu se govori engleski jezik, iako se većina ljudi služi jamajčanskim jezikom patoa, engleskom obliku kreolskog jezika.
- ◆ Jamajka je stekla neovisnost od Velike Britanije 1962. godine, ostavši dijelom Commonwealtha, tako da je kraljica Elizabeta II. formalna vladarica države.
- ◆ Protestanti čine 70% stanovništva Jamajke. Adventistička crkva je druga po zastupljenosti. Od svakih devet stanovnika Jamajke, jedan je adventist.

31. ožujka 2018.

Program trinaeste subote

Početna pjesma: “Ljubav je sveti Božji dar”, *Kršćanske himne*, broj 4

Dobrodošlica: Voditelj subotnje škole

Molitva: _____

Program: “Ketering za Krista”

Dar: Zamolite djecu da za vrijeme prilaganja dara pjevaju pjesmu “U ruci sav svijet ima On” na španjolskom jeziku (preuzmite s: bit.ly/childrensmision)

Završna pjesma: “U Kristu sam spašen ja”, *Kršćanske himne*, broj 169

Završna molitva: _____

Sudionici: jedan voditelj te mladić i djevojka koji će predstaviti iskustvo. Sudionici ne moraju učiti napamet svoje dijelelove teksta, ali trebaju biti dovoljno upoznati s gradivom, tako da ne moraju čitati sve iz papira. Uvježbajte cjelokupni program, tako da se sudionici mogu osjećati ugodno i naglasiti ono što smatraju važnim.

Ketering za Krista

Voditelj: Ovog tromjesečja upoznali smo ljude iz Portorika, Meksika, Jamajke, Trinidada i Tobaga te iz Belizea — zemalja koje sačinjavaju Interameričku diviziju Kršćanske adventističke crkve. Danas ćemo upoznati mladi bračni par iz Belizea. Junior i Stephanie Roberts imaju tvrtku za ketering ili dostavu priređenih jela u Kingstonu, glavnom gradu Jamajke.

Kad su se krstili, oni su imali poslovnih problema, zbog čega su promijenili svoj oblik poslovanja. Svojim korisnicima su prestali posluživati jastoge i žestoka pića, odbivši unosne ugovore za rad petkom uvečer i subotom. Počnimo s predstavljanjem.

Junior: Ja imam dvadeset i osam godina.

Stephanie: Ja imam dvadeset i sedam godina.

Voditelj: Kako ste se upoznali?

Junior: Oboje smo radili u velikoj prehrambenoj tvrtki u Kingstonu. Ja sam bio kuhar. Pravio sam jela od račića, jastoga i drugih morskih plodova.

Stephanie: Ja sam radila kao pomoćnica upravitelja u odjelu za vina i alkoholna pića. Osobno sam voljela vino.

Voditelj: Kako ste saznali za Kršćansku adventističku crkvu?

Junior: Prije tri godine jedan moj prijatelj adventist pozvao me je na proučavanje Biblije u malu skupinu u njegovom domu. Uvidio sam da su proučavanja Biblije vrlo zanimljiva, tako da sam pozvao Stephanie da nam se pridruži. Ali ona se nije zanimala za to.

Stephanie: Bila sam zauzeta poslom i nisam imala vremena. Ali kad sam počela dolaziti na sastanke skupine za proučavanje Biblije s Juniorom godinu dana kasnije, bila sam iznenađena onim što smo čitali. Rekla sam: "Znači, to je Biblija!" Vidjela sam da se subota često spominje, i shvatila sam da je subota pravi dan za bogoslužje.

Jednog dana osjetila sam djelovanje Svetoga Duha, koji mi je govorio: "Vrijeme je!" Odlučila sam predati svoj život Bogu. Iako sam jela svinjsko meso, rakove i voljela vino, nije mi se bilo teško odreći svega toga. Smatrala sam da sada kad znam što je ispravno trebam biti trijezna. Mislim da vino nije važnije od spasenja.

Junior: Stephanie i ja smo također željeli da naš odnos bude ispravan prema Bogu, pa smo se vjenčali u rujnu 2015. godine, i mjesec dana kasnije se zajedno krstili.

Voditelj: Što se dogodilo s vašim katering poslom?

Stephanie: Bilo nam je rečeno da nećemo opstati, jer se većina katering poslova obavljaju petkom uvečer i subotom. Najbolji naručitelji kupuju skupe morske plodove i alkoholna pića. Zapravo, prilikom krštenja prepолоvili smo svoje prihode.

Junior: Nakon našega krštenja jedan naručitelj nam je rekao da želi vjenčanje s morskim plodovima, za što je bio spreman platiti jedan milijun jamajčanskih dolara (7.700 američkih dolara). Naručio je sve vrste morskih plodova i rekao da će se vjenčanje održati 2. siječnja. Pogledao sam u kalendar i vidio da je spomenuti dan subota. Jasno, morali smo odbiti taj posao.

Jedan od prvih redovitih ugovora koje smo izgubili bio je s utjecajnom poslovnom ženom. Skrbili smo se za njezine večernje obroke nekoliko puta tjedno, pa nije morala kuhati za svoju četvoročlanu obitelj. Ali nakon što smo se krstili, rekli smo joj da ne možemo više služiti njezina omiljena jela s jastogom i svinjskim mesom.

Prilikom našeg posljednjeg posjeta izvadila je skuhanu šunku iz zamrzivača i rekla: "Ovo nije šunka koju morate kuhati. Možete li je samo narezati?"

Ja mislim da je to bila kušnja. Ostavio sam šunku na stolu i otvorio Bibliju na svojem mobilnom telefonu kako bih joj pokazao što Biblija kaže o diranju nečiste životinje. Ali ona nije željela slušati. Kad je došla u kuhinju, prekinula me je rekavši: "Vaši izbori ometaju moj način života."

Stephanie: Bog je izgadio stvari na smiješan način. Osamnaest mjeseci kasnije ta žena je tražila da surađujemo na organiziranju obroka na obiteljskom okupljanju u petak uvečer. Rekla nam je da se ne trebamo bojati i da neće tra-

žiti od nas da pravimo kompromise s hranom. Bila je uvidajna i kad je riječ o suboti. Kad je sunce zalazilo, i bili smo joj spremni reći da trebamo ići, rekla je: “Znam. Vaše vrijeme je došlo. Možete ići.”

Na naše iznenađenje, rekla nam je da je počela odlaziti u crkvu nedjeljom. Mi se molimo da ona prihvati subotu kao dan slavljenja Boga.

Voditelj: Kako ste opstali u katering poslovanju?

Stephanie: Tijekom sljedećih nekoliko mjeseci preživljavali smo s vrlo malo novca. Naš je prihod otišao mnogo ispod prosječne plaće. Ali dogodilo se nešto iznenađujuće. Rodbina i prijatelji su nam počeli donositi hranu. Dobivali smo pakete s hranom od mnogih. Nikada ni od koga nismo tražili hranu, i nikada nismo bili gladni. Imali smo toliko hrane da smo je mogli dijeliti s drugima.

Junior: Naš katering posao je sada bolji. Ranije nismo imali moralni kompas. Sada znamo vrstu naručitelja koje uslužujemo, i naš prihod je stabilniji. Pokušavamo uspostaviti dugotrajno prijateljstvo. Sada organiziramo manje proslave i večere, radije nego neka velika okupljanja.

Više nemamo stresove ili teret oko svetkovanja subote. Radimo od nedjelje do četvrtka, a u petak polako usporavamo. Tako možemo ući u subotu u potpunom miru i rasterećeni.

Voditelj: Jeste li danas zadovoljni odlukama koje ste donijeli?

Stephanie: Osjećam da sada vodimo potpuniji život. Osjećamo se potpunije. Znam da je Bog djelovao na moju promjenu. Često se zamislim i pitam gdje bih bila da nisam donijela odluku da služim Bogu.

Junior: Volio bih ohrabriti sve vjernike da slobodnije govore o svojoj vjeri. Tek sam nedavno shvatio da su dvojica mojih kolega sa studija — zapravo adventisti. Oni su petkom

odlazili svojim kućama ranije, a nikada nisu rekli zašto to čine. Da su svoja vjerovanja podijelili sa mnom, ne bih morao čekati deset godina da saznam o suboti. Zato ohrabrujem ljude da više govore o tome. Kad bismo više govorili o tome, više ljudi bi upoznalo Isusa.

Voditelj: Nikada se ne trebamo stidjeti toga što smo adventisti. Uvijek trebamo biti spremni posvjedočiti ljudima o razlozima naše nade u Kristov skori povratak. Svojim misijskim darovima možemo pomoći da mnogi ljudi u Interameričkoj diviziji mogu saznati za Božju Radosnu vijest da Isus uskoro dolazi.

(Prilaganje darova uz pratnju instrumentalne glazbe, ili uz pjesmu djece na španjolskom jeziku, "U ruci sav svijet ima On"; vidi 19. stanicu.)

Kazalo

Dragi voditelju subotnje škole 3

Portoriko

Crkva bez zidova..... 6

Plave traperice 10

Belize

Britanska kraljica i nebeski Kralj..... 13

Pronalaženje prve ljubavi 16

Glavna kuharica napušta posao 20

Odgovor na supruginu molitvu 24

Hrana koja nije ustajala 27

Meksiko

Druga prilika..... 31

Iznenadjenja s Bogom..... 34

Trinidad i Tobago

Strašni pas..... 37

Jamajka

Šivanje za Isusa..... 40

Bog me je usvojio 43

Program trinaeste subote 46

Njiva je svijet

“Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: ‘Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!’ Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.” (Matej 4,18-22)

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr
www.znaci-vremena.com